

ارزیابی مدل مفهومی پیشاندھا و پسایندھا مهمن اعتیاد در مراجعین به مراکز درمانی زنجان

رقیه خانبابایی^۱، ذکراله مروتی^۲، مهرنوش حیدری^۳

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۸/۱۸

چکیده

هدف: هدف این پژوهش ارزیابی مدل مفهومی پیشاندھا و پسایندھا مهم اعتیاد در مراجعین به مراکز درمانی زنجان بود. **روش:** در این مطالعه توصیفی-همبستگی، نمونه پژوهش شامل ۲۵۰ نفر مرد معتاد بود که به روش تصادفی ساده، از بین معتادین مراجعه کننده به مراکز درمانی شهر زنجان انتخاب شدند. ابزارهای استفاده شده در این پژوهش شامل پرسش نامه های فرزندپروری با مریند، حمایت اجتماعی فیلیپس و همکاران، ویژگی های شخصیتی نئو و هیجان خواهی زاکرمن، کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی، بهزیستی روان شناختی ریف و بررسی وضعیت مصرف مواد محقق ساخته بودند. **یافته ها:** ارزیابی الگوی پیشنهادی با استفاده از الگویابی معادلات ساختاری انجام گرفت. جهت آزمون روابط از آزمون بوت استрап (AMOS) استفاده شد. براساس نتایج این پژوهش، مدل پیشنهادی معادلات ساختاری روابط علی بین متغیرهای مذکور، از برآزش قابل قبولی برخوردار بودند. همچنین نتیجه پژوهش حاضر نشان داد که پیشاندھا (سبک های فرزندپروری، حمایت اجتماعی، ویژگی های شخصیتی) در اعتیاد جوانان تأثیر دارد و همچنین اعتیاد بر کیفیت زندگی، بهزیستی روانی جوانان تأثیر گذار می باشد. براساس نتایج مدل معادلات ساختاری کلیه فرضیه های پژوهش مورد تأیید قرار گرفتند. **نتیجه گیری:** با توجه به یافته ها تلویحات مهمی در زمینه توجه به تدوین برنامه های آموزشی-درمانی و سبک فرزندپروری مناسب به منظور تغییر و اصلاح ویژگی های شخصیتی و همچنین آموزش شاد کامی در زندگی می تواند گام های موثری در پیشگیری و مهار اعتیاد باشند.

کلیدواژه ها: سبک های فرزندپروری، حمایت اجتماعی، ویژگی های شخصیتی، کیفیت زندگی، بهزیستی روانی و اعتیاد

۱. نویسنده مسئول: کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان، زنجان، ایران، پست الکترونیک:

royababaei30@gmail.com

۲. استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

۳. کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان، زنجان، ایران

مقدمه

اعتیاد یکی از عواملی است که سلامت افراد و جامعه را به خطر می‌اندازد. با نگاهی واقع بینانه به مسئله اعتیاد به موادمخدرا به راحتی در می‌باییم که سوءصرف مواد افیونی از قرن‌ها پیش وجود داشته و اکنون نیز تقریباً کشوری وجود ندارد که از گسترش سوءصرف این گونه مواد در امان مانده باشد. اعتیاد به موادمخدرا نوعی آسیب اجتماعی است که ریشه در محرومیت‌های مزمن و طرد شدگی افراد و گروه‌های خاص در جوامع مختلف دارد و هزینه‌های زیادی را به جوامع تحمیل می‌کند (باران اولادی، نویدیان و کاوه فارسانی، ۱۳۹۲). برای بررسی و شناخت پدیده اعتیاد توجه به جنبه‌های فردی و جسمی و ژنتیکی، زمینه‌های روانی و ذهنی و بالاخره مسائل اجتماعی لازم و ضروری است. از این‌رو، درباره علل و عوامل موثر بر اعتیاد می‌توان به عوامل شخصی، بین‌فردي، محیطی و اجتماعی اشاره کرد. تلاش در جهت شناسایی عوامل خطر ابتلا به این مشکل در جمعیت‌های مختلف به ویژه در خانواده‌ها بسیار ضروری می‌باشد (زرگر، ۲۰۰۸) عوامل و زمینه‌های بسیاری در شکل‌گیری اعتیاد وجود دارند که از آن جمله می‌توان به ویژگی‌های شخصیتی اشاره کرد. تعدادی از عوامل و ویژگی‌های شخصیتی که احتمال می‌رود در سوءصرف مواد دخیل باشد و توسط محققان مختلفی مورد تحقیق قرار گرفته است عبارتند از: روان‌رنجورخوبی، برونگرایی و توافق‌پذیری. پژوهش باران اولادی و همکاران (۱۳۹۲) در زمینه ویژگی‌های شخصیت و اعتیاد‌پذیری حاکی از این بود که از میان مؤلفه‌های شخصیتی رابطه بین روان‌رنجورخوبی و اعتیاد‌پذیری مثبت می‌باشد. نتایج پژوهش نشان از این داشت افرادی که در روان‌رنجوری، نمره بالایی می‌گیرند معمولاً مضطرب، بیمناک و مستعد نگرانی هستند و معمولاً احساس غم، تنها بی و طرد می‌کنند. این افراد احتمالاً دارای افکار غیرمنطقی می‌باشند و قدرت کمتری در کنترل تکانه دارند. همچنین این افراد درجه انطباق‌پذیری ضعیف‌تری با دیگران و شرایط فشار روانی نشان می‌دهند که احتمالاً این ویژگی‌ها در افراد دارای خصیصه روان‌رنجورخوبی آن‌ها را مستعد اعتیاد‌پذیری می‌نماید. همچنین نتایج پژوهش نشان داد که اعتیاد‌پذیری با وجودانی

بودن و توافق‌گرایی رابطه منفی دارد. به نوعی می‌توان گفت تفاوت‌های شخصیتی افراد در مقابله با عوامل آسیب‌زا تاثیرگذار است. شخصیت مجموعه‌ای از ویژگی‌های روانی است که بر اساس آن می‌توان افراد را طبقه‌بندی کرد. این ویژگی‌ها به صورت پایدار بر رفتار حرفه‌ای، تحصیلی و شغلی همه افراد در موقعیت‌های گوناگون تاثیر می‌گذارد (آسترا^۱، ۲۰۰۸). در پژوهش بنی سعید، جوانمرد، زیواری، شکوهی مقدم، و ادهمی (۲۰۱۵) در رابطه با نقش ویژگی‌های شخصیتی در اعتیاد به نیکوتین نتایج حاکی از این بود که ویژگی شخصیتی روان‌نجورخوبی رابطه بیشتری با اعتیاد به نیکوتین داشت. افراد دارای روان‌نجورخوبی بالا عقاید غیر منطقی دارند و به جای استفاده از شیوه‌های درست مقابله بیشتر به اعتیاد به مواد مخدر روی می‌آورند. همچنین در پژوهش سانجیا، الیابتا و کلمتینا^۲ (۲۰۱۷) در دو گروه از معتادان به هروئین و کسانی که تازه به مصرف مواد مخدر روی آورده بودند، نتایج حاکی از بین بود که در گروه معتادین ویژگی شخصیتی روان‌نجورخوبی، افسردگی و اضطراب بالاتر بود و گروهی که تازه به مصرف مواد روی آورده بودند از ویژگی شخصیتی بروونگرایی برخوردار بودند. در همین رابطه نیز در پژوهشی که حاجعلی، بهبودی و دوکانه‌ای فرد (۱۳۹۳) در زمینه رابطه ویژگی‌های شخصیتی با گرایش به اعتیاد در دانشجویان غیر معتاد و معتادان مراجعه کننده به مرکز ترک اعتیاد انجام دادند، نتایج حاکی از این بود که بر اساس یافته‌ها در مقیاس‌های باوجودان بودن و دلپذیربودن تفاوت معنادار و مثبتی با عدم گرایش به اعتیاد وجود داشت و تنها در مقیاس باز بودن به تجربه تفاوت معنادار و منفی با عدم گرایش به اعتیاد وجود داشت. همچنین در پژوهش اشراتی فراد، رجبی، دلگشاد، ارجمندی و اکبری (۲۰۱۴) نتایج نشان داد که بین ویژگی روان‌نجورخوبی با گرایش به اعتیاد رابطه مثبت وجود داشت.

عوامل متعددی در پیدایش مصرف داروهای روان‌گردن دخالت دارد یکی از این عوامل محرومیت‌های اجتماعی چندگانه است. محرومیت اجتماعی زمانی اتفاق می‌افتد که افراد از مجموع مسائل مربوط به هم از قبیل بیکاری، درآمد پایین، مسکن نامناسب، جرم و

جنایت بالا، نداشتن سلامت جسمانی، ضعف مهارت‌ها، از هم پاشیدگی خانواده و ... رنج می‌برند. نتایج مطالعات نشان داده است که مصرف مواد با مسائل متعدد اجتماعی مرتبط است که محرومیت اجتماعی و ابعاد آن را در بر می‌گیرد. محرومیت اجتماعی زمانی اتفاق می‌افتد که افراد جامعه از برابری به معنای دسترسی به فرصت‌ها و حقوق مدنی محروم باشند (کول، لوگان و والکر^۱، ۲۰۱۱). همچنین یکی از متغیرهای شخصیتی مرتبط با اعتیاد هیجان‌خواهی^۲ است. هیجان‌خواهی، از آن جهت که میزان باز بودن شخص نسبت به تجربه جدید را توصیف می‌نماید، می‌تواند نقش مهمی در سبب شناسی اعتیاد ایفا کند. هیجان‌خواهی، نوعی تمایل ارثی برای شروع یک فعالیت مشتاقانه در پاسخ به حرکت‌های جدید است. افراد با هیجان‌خواهی بالا معمولاً افرادی تنوع طلب، کم حوصله، تکانشی در رسیدن به پاداش، ناتوان از پذیرش ناکامی و عموماً نظام ناپذیر هستند (هاث بوک^۳، ۲۰۰۲). در پژوهش حاجلو و جعفری (۱۳۹۴) با عنوان هیجان‌خواهی و گرایش به اعتیاد نتایج به دست آمده برخوردار از این مطلب بود که میزان هیجان‌خواهی در افراد معتاد به مواد مخدر بیشتر از افراد غیر معتاد است و هیجان‌خواهی زیاد پیش‌بینی کننده مهمی می‌تواند برای روی آوردن به مواد مخدر باشد. همچنین در پژوهش هراتیان (۱۳۹۲) نیز با عنوان رابطه هیجان‌خواهی با گرایش به سوءصرف مواد نتایج حاکی از این بود که بین هیجان‌خواهی با گرایش به مصرف مواد رابطه وجود دارد. زاکرمن در سال ۱۹۷۹ با ترتیب دادن آزمونی برای اندازه گیری مؤلفه‌های شخصیتی نشان داد که در بین افراد از لحاظ میزان هیجان‌خواهی تفاوت زیادی وجود دارد و نمرات بالا در مقیاس فوق با بعضی خصوصیات رفتاری از جمله سوءصرف مواد رابطه دارد (اتکینسون^۴، ۲۰۰۵). خانواده نخستین گروهی است که بشر در طول حیات خود عضوی از آن به شمار می‌رود و والدین می‌توانند از بدو تولد نوزاد با انجام یک سری راه کارهای ساده بدون هزینه و قابل اجرا آینده‌ای روش‌ن ترا برای کودک خود رقم بزنند. گاهی پدر و مادر بیش از حد مراقب فرزندشان هستند و در تمامی امور از ساده ترین کار مانند بستن بند کفشه،

مراقبت از وسائل مدرسه، تغذیه در مدرسه و ... دخالت می‌کنند و دائم نگران فرزندان خود هستند. سبک‌ها و روش‌های فرزندپروری نقش مهمی را در اعتیاد بر عهده دارد. در پژوهشی که یعقوبی، عبدالی و کریمی (۱۳۹۳) در زمینه سبک‌های فرزندپروری و نقش آن در گرایش به اعتیاد انجام دادند، نتایج حاکی از این بود که با توجه به جایگاه خانواده و نقش آن در اعتیاد افراد راه کارهایی را جهت روش‌های فرزندپروری مطلوب و آموزش خانواده برای پیشگیری از اعتیاد باید ارائه دهند. نتایج همچنین نشان از این داشت هر چه دعوا و نزاع بین والدین بیشتر باشد احتمال وقوع اعتیاد فرزندان نیز بیشتر خواهد بود. خانواده به عنوان عنصر و عامل اصلی شخصیت بخشی به نوجوان نقش عمده‌ای بر عهده دارد. نوجوان برای به دست آوردن اعتماد به نفس به حمایت‌های خانواده‌ی خود نیازمند است. محیط خانواده و برخورد والدین با نوجوان تأثیر به سزایی در تکوین شخصیت فرد می‌گذارد. بنابراین، این شیوه فرزندپروری زمینه را برای بروز آسیب فراهم می‌سازد (کلونینجر، ۲۰۰۶). در پژوهشی که واحدیان (۱۳۹۳) نیز با عنوان اعتیاد نوجوانان و رابطه آن با سبک‌های فرزندپروری و ساختار خانواده انجام داد، نتایج نشان از این داشت که، روش تربیتی سهل‌گیرانه با اعتیاد نوجوانان و جوانان رابطه دارد در حالی که بین شیوه‌های تربیتی استبدادی و مقتدارانه با اعتیاد نوجوانان رابطه یافت نشد. در نهایت نتیجه پژوهش نشان داد که شیوه تربیتی سهل‌گیرانه، تحصیلات پایین تر از دیپلم والدین، فاصله سنی زیاد والد پدر با نوجوانان و جوانان، اقتصاد پایین تر از متوسط عواملی هستند که می‌تواند باعث اعتیاد نوجوانان و جوانان شوند. در همین راستا نیز پژوهش خانزاده، طاهر، نوری، یحیی‌زاده و عیسی‌پور (۱۳۹۲) در زمینه رابطه شیوه تعامل والد-فرزند با میزان اعتیادپذیری حاکی از رابطه منفی بین اعتیادپذیری جوانان با رابطه پدر و مادر بود. همچنین نتایج نشان داد که رابطه پدر و رابطه مادر می‌تواند هم اعتیاد دانشجوی دختر و هم دانشجوی پسر را پیش‌بینی کند.

مطالعات مختلف نشان داده که معتادان به مواد مخدر و داروهای روان‌گردن از حمایت اجتماعی کمتری برخوردار هستند، و از محرومیت‌های اجتماعی رنج می‌برند (صدری و

شریف‌نیا، ۱۳۸۹؛ کول و همکاران، ۲۰۱۱). در پژوهشی که توسط بساک، هانسون، گرین، ریچارد و لاپوتد^۱ (۲۰۱۶) در زمینه اثربخشی خدمات حمایتی از افرادی که به الکل اعتیاد داشتند انجام شد، نتایج نشان داد که حمایت موسسات از این افراد به بهبودی در مقابل بازگشت به اعتیاد موثر است. همچنین در پژوهشی که رویرتز، برنسنستینگ و کالبای^۲ (۲۰۱۶) نیز در زمینه ابتلاء نوجوانان به سیگار کشیدن با حمایت اجتماعی روشن در این افراد انجام گرفت نتایج برخوردار از این بود که حمایت اجتماعی یک هدف امیدوار کننده برای مداخله و کمک به این افراد است. اما این مهم است که این حمایت روشن و صریح و همراه با مشاوره و آرامش عاطفی باشد. همچنین در پژوهش کرمی، باقری و واشقی (۱۳۹۵) نیز با عنوان استرس و حمایت اجتماعی با گرایش به اعتیاد نتایج نشان از این داشت که حمایت اجتماعی و استرس ادراک شده ۳۷ درصد گرایش به اعتیاد را پیش‌بینی می‌کند. کاظمی‌پور و مکوندی (۲۰۱۶) نیز در پژوهشی با عنوان حمایت اجتماعی با گرایش به مواد مخدر به این نتیجه دست یافتند که معتادان نسبت به افراد بهنگار از حمایت اجتماعی کمتری نسبت به افراد عادی برخوردارند و همچنین از محرومیت اجتماعی چندگانه‌ای رنج می‌برند. نتایج همچنین نشان داد که حمایت اجتماعی پایین، محرومیت اجتماعی معتادان را پیش‌بینی می‌کند. این یافته‌ها نشان می‌دهد که محرومیت اجتماعی از عوامل خطرزا برای سوءصرف مواد روان‌گردن محسوب می‌شود. در همین راستا طارمیان، جزایری و قاضی طباطبایی (۱۳۹۲) در پژوهشی تحت عنوان عوامل پیش‌بین روانی اجتماعی مصرف مواد مخدر در نوجوانان (انطباق نظریه‌ی "گروه دوستان" مصرف مواد با نوجوانان ایرانی) به ارزیابی متغیرهای پیش‌بین روانی اجتماعی مؤثر در مصرف مواد در دوره نوجوانی پرداخته‌اند. یافته‌های به دست آمده نشان دهنده‌ی آن بود که حمایت خانواده می‌تواند به عنوان بنیادی ترین عنصر تأثیرگذار در پیشگیری از مصرف مواد در نوجوانان در نظر گرفته شود. کیفیت زندگی درکی است که افراد از موقعیت‌شان در زندگی، در زمینه فرهنگی و سیستم‌های ارزشی دارند و با اهداف، آرزوها و

استانداردهای آنها در ارتباط است (کتیباوی و همکاران، ۱۳۸۹). بر اساس تعریف سازمان بهداشت جهانی کیفیت زندگی در ک افراد از موقعیت خود در زندگی از نظر فرهنگ، سیستم ارزشی که در آن زندگی می‌کند، اهداف، انتظارات، استاندارها و الیوت‌هایشان است، پس موضوعی کاملاً ذهنی بوده و توسط دیگران قابل مشاهده نیست و بر در ک و مقابله افراد از جنبه‌های مختلف زندگی تاثیرگذار می‌باشد (سازمان جهانی بهداشت، ۲۰۱۱). اختلال مصرف مواد به طور فزاینده‌ای به عنوان بیماری مزمن به نوع کیفیت زندگی بستگی دارد. از این منظر برای درمان اعتیاد بهبود کیفیت زندگی تاثیرگذار می‌باشد. در این زمینه نتایج پژوهش الکساند و لاپوتد^۱ (۲۰۱۶) نشان از این داشت که کسانی که به اعتیاد مبتلا هستند از کیفیت زندگی بسیار پایینی برخوردار هستند. پژوهش مومنی، مشتاق و پور شهباز (۱۳۹۲) نیز نشان داد مداخله در کیفیت زندگی معتادان به مواد افیونی تحت درمان با متادون در کوتاه مدت اثربخش بوده اما در طولانی مدت تاثیر چندانی در کیفیت زندگی نداشته است. پژوهش عزیزی، جویباری و جویباری (۱۳۹۴) نیز نشان داد اعضاً تیم درمانی می‌توانند با شناسایی خصوصیات رایج و صفات شخصیتی و کیفیت زندگی معتادین امر پیشگیری درمان بازتوانی را تسهیل نمایند. همچنین نتایج نشان داد معتادین با بهبود کیفیت زندگی و افزایش شادکامی بهتر می‌توانند درمان و مسیر زندگی خود را هدف‌مند دنبال کنند. در همین راستا پژوهش صادقی، داوری، ضیائی‌راد، رحمانی و قدوسی (۱۳۹۴) نشان داد سن شروع اعتیاد در نوجوانان با روابط خانوادگی و کیفیت زندگی نوجوان رابطه دارد. همچنین نشان داد افراد وابسته به مواد مخدر در بد و شروع درمان از سطح کیفیت زندگی پایین به خصوص در بعد عملکرد اجتماعی برخوردارند.

بهزیستی روان‌شناختی^۲ نیز یکی از متغیرهای مهمی است که در زندگی معتادان تأثیر زیادی دارد که این امر سبب شده است که در سالیان اخیر، رویکرد آسیب‌شناختی به مطالعه‌ی سلامتی انسان مورد انتقاد قرار گیرد. برخلاف این دیدگاه که سلامتی را به عنوان نداشتن بیماری تعریف می‌کند، رویکردهای جدید بر خوب بودن به جای بد یا

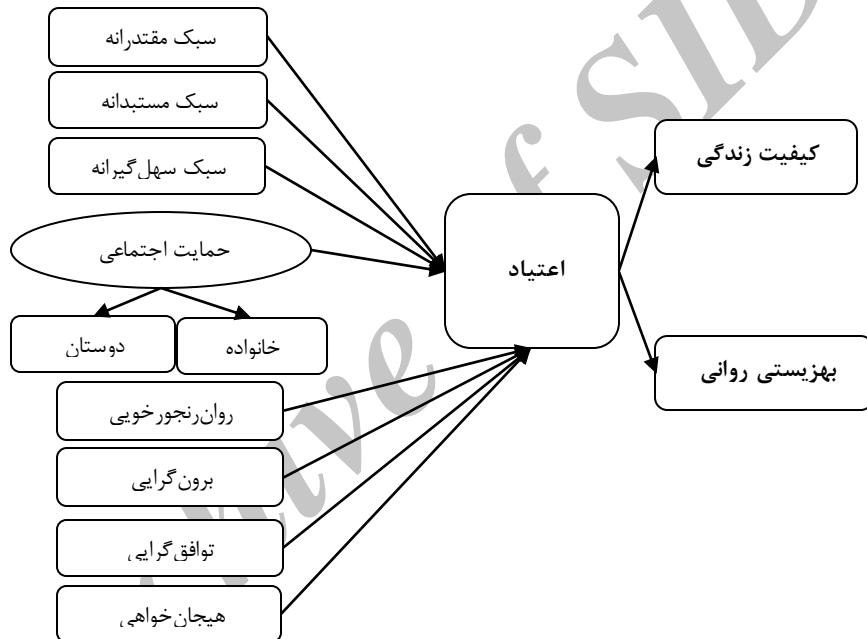
بیمار بودن تأکید می‌کنند. از این منظر، عدم وجود نشانه‌های بیماری‌های روانی، شاخص سلامتی نیست. بلکه سازگاری، شادمانی، اعتماد به نفس و ویژگی‌های مثبتی از این دست نشان دهنده سلامت بوده و هدف اصلی فرد در زندگی، شکوفاسازی قابلیت‌های خود است. از نظر هومر^۱ و همکاران (۲۰۱۱) اعتیاد یکی از چالش‌هایی است که انسان‌ها در زندگی خود با آن مواجه می‌شوند. شواهد پژوهشی قابل توجهی وجود دارد که نشان می‌دهند نقش و حوادث نامطبوع زندگی می‌توانند بهزیستی و روان‌شناختی را تحت تأثیر قرار دهند و مختل کنند. علی مرادی (۲۰۱۱) در پژوهشی نشان داد معتادان از سلامت روان کمتری نسبت به گروه غیرمعتماد برخوردارند. همچنین در پژوهش حسینی‌فر (۲۰۱۱) نشان داده شد معتادان از سلامت روان پایین‌تری نسبت به افراد سالم برخوردارند و نیازمند حمایت و کمک بیشتری هستند. در پژوهش خرمی و فربد مفیدی (۱۳۹۴) نیز نتایج نشان داد بین ابعاد سلامت روانی در افراد معتاد و عادی تفاوت وجود دارد. پژوهش مبینی، مفید تهرانی و بهره‌دار (۲۰۱۵) نیز نشان داده شد در افراد دارای گرایش اعتیاد حالت روان‌شناختی منفی و بی‌قراری بیشتر مشاهده می‌شود. در نهایت نتایج نشان داد که خصوصیت روان‌شناختی مثبت کاهش‌دهنده گرایش به اعتیاد محسوب می‌شود. مشکلات ناشی از مواد تهدیدی جدی برای سلامت جامعه بوده و نقش عمدۀ‌ای را در جرم و فساد به عهده دارد و مستقیم و غیرمستقیم هزینه‌های زیادی را به جامعه تحمل می‌کند (Sadock & Sadock, ۲۰۰۷؛ ترجمه رضاعی، ۱۳۸۹). پژوهشگران با مطالعه افراد وابسته به مواد دریافتند که مهم‌ترین عامل مربوط به سلامت روان که بر نحوه زندگی افراد تاثیر می‌گذارد اضطراب است (رادولف و واتس، ۲۰۰۲). چنانچه خشم افراد وابسته به مواد به درستی ابراز نشود و کنترل ناپذیر شود، این امکان وجود دارد که به درون فرد متمايل شده و منجر به افسردگی، ناامیدی و اقدام به خودکشی شود. از سوی دیگر مشکلات گوناگون روانی باعث اختلال دررونده طبیعی زندگی و کیفیت زندگی مرتبط با سلامت می‌شوند (مورگان، مورگن‌اشترن، بلانچارد، لابووی، باکس، ۲۰۰۳).

۱۳۲

132

 ۱۳۹۶ بهار
 شماره ۱۱
 Vol. 11, No. 41, Spring 2017

در پژوهش حاضر نقش سبک‌های فرزندپروری و حمایت اجتماعی و ویژگی‌های شخصیت به عنوان پیشایند و کیفیت زندگی و بهزیستی روانی به عنوان پیامدهای اعتیاد مورد بررسی قرار گرفته است. این پژوهش برای اولین بار با ترکیب این متغیرها پیشایندهای (سبک‌های فرزندپروری والدین و حمایت اجتماعی و ویژگی‌های شخصیتی) و پسایندها (بهزیستی روانی و کیفیت زندگی) در زمینه اعتیاد را مورد بررسی قرار داد که در نمودار زیر ارائه شده است.

شکل ۱: رابطه پیشایندها و پسایندها مهم اعتیاد در مراجعین به مراکز درمانی شهر زنجان

روش

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری

پژوهش حاضر از نوع طرح‌های توصیفی از نوع همبستگی است. در این پژوهش جامعه‌ی آماری شامل معتادین مرد (۲۱ تا ۳۵ ساله) مراجعه کننده به مراکز ترک اعتیاد در شهر زنجان می‌باشد که به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده نمونه‌ای به اندازه ۲۵۰ نفر برای

شرکت در پژوهش انتخاب گردیدند. در این پژوهش که هدف آزمودن مدلی از روابط بین متغیرها بود، از روش تحلیل مدل معادلات ساختاری استفاده شد.

ابزار

۱-پرسشنامه سبک فرزندپروری با مریند^۱: دارای ۳۰ سوال و سه خرده مقیاس (سه لیکن، مستبدانه، و مقتدرانه) است که هر کدام دارای ۱۰ سوال می‌باشند. نحوه نمره گذاری بر مبنای مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت می‌باشد. این پرسشنامه در پژوهش‌های متعددی مورد بررسی قرار گرفته و اعتبار و روایی آن در حد مطلوبی گزارش شده است. در انسیتیو روان‌پزشکی ایران نیز اسفندیاری (۱۳۷۴) فرم اصلی پرسشنامه را ترجمه و اصلاحات لازم را در آن صورت داد. اسفندیاری اعتبار بازآزمایی این پرسشنامه را برای سبک آزادگذاری ۰/۶۹، برای استبداد ۰/۷۷ و اقتدار منطقی ۰/۷۳ گزارش کرده است. در پژوهش حاضر، ضرایب اعتبار برای آزادگذاری ۰/۶۱، استبداد ۰/۷۵ و اقتدار منطقی ۰/۶۹ به دست آمد. همچنین نتایج تحلیل عاملی تأییدی نشان داد تمامی سوالات دارای بارهای قابل قبول بزرگتر از ۰/۸۰ بوده و روی عامل مربوط به خود بار مثبت و معنادار داشتند.

۲-پرسشنامه حمایت اجتماعی: این پرسشنامه توسط واکسن، فیلیپس، هالی، تامپسون، ویلیامز و استوارت^۲ (۱۹۸۶) تدوین شده است و دارای ۲۳ سوال است که سه حیطه حمایت اجتماعی را می‌سنجد. خاتواده (۸ سوال)، دوستان (۷ سوال) و سایرین (۸ سوال). برای اولین بار در ایران توسط ابراهیمی قوام (۱۳۷۱) مورد استفاده قرار گرفت. وی ضرایب اعتبار پرسشنامه را در نمونه دانشجویی در کل پرسشنامه ۰/۹۰ و در نمونه دانش‌آموزی ۰/۷۰ به دست آورد. همچنین اعتبار بازآزمایی در دانش‌آموزان پس از شش هفته ۰/۸۱ بود. در پژوهش حاضر، ضرایب اعتبار برای کل پرسشنامه ۰/۷۸ به دست آمد که نشان دهنده اعتبار قابل قبول پرسشنامه بود. روایی این مقیاس نیز از طریق تحلیل

1. Baumrind parenting style questionnaire
2. Vaux, Phillips, Holly, Thomson, Williams & Stewart

عاملی تأییدی محاسبه شد. نتایج نشان داد که تمامی سوالات دارای بارهای قابل قبول بزرگتر از $0/30$ بوده و روی عامل مربوط به خود بار مثبت و معنadar داشتند.

۳-پرسشنامه شخصیتی نئو-فرم کوتاه^۱: برای اولین بار مک‌کری و کاستا (۱۹۸۵) پرسشنامه‌ای تحت عنوان نئو با ۱۸۵ سوال تدوین کردند. در این پژوهش، به منظور بررسی ویژگی‌های شخصیت دانشجویان از فرم کوتاه نئو که دارای ۶۰ سوال می‌باشد و برای اولین بار توسط کیامهر (۱۳۸۱) به زبان فارسی ترجمه شده، استفاده شد. این مقیاس، پنج ویژگی‌های شخصیت را مورد سنجش قرار می‌دهد، و هر کدام از این ویژگی‌ها با ۱۲ سوال مورد سنجش قرار می‌گیرد. شیوه پاسخ‌دهی به این صورت است که افراد جواب را در یک طیف ۵ درجه‌ای از نوع لیکرت (از کاملاً مخالفم تا کاملاً موافقم) انتخاب می‌کنند. در هنگاریایی آزمون نئو که توسط گروسوی فرشی (۱۳۸۰) روی نمونه‌ای با حجم ۲۰۰۰ نفر از بین دانشجویان دانشگاه‌های تبریز، شیراز و دانشگاه‌های علوم پزشکی آن‌ها انجام شد ضریب همبستگی ۵ بعد اصلی بین $0/56$ تا $0/87$ گزارش گردید. در پژوهش آتش‌روز (۱۳۸۶) با استفاده از روش همسانی درونی، ضریب آلفای کرونباخ برای هر یک از ۵ صفت روان‌آزدگی خوبی، برون‌گرایی، گشودگی، سازگاری و وجودانی بودن به ترتیب $0/55$ ، $0/27$ ، $0/38$ و $0/77$ به دست آمد. در پژوهش حاضر، ضرایب اعتبار برای پرسشنامه ویژگی‌های شخصیت با استفاده از روش آلفای کرونباخ به ترتیب برای برون‌گرایی $0/68$ ، توافق‌پذیری $0/65$ و روان‌رنجور خوبی $0/56$ و برای نمره کل ویژگی‌های شخصیت $0/69$ به دست آمد. همچنین در پژوهش حاضر روایی از طریق تحلیل عاملی تأییدی محاسبه شد. نتایج نشان داد که تمامی سوالات دارای بارهای قابل قبول بزرگتر از $0/30$ بوده و روی عامل مربوط به خود بار مثبت و معنadar دارند.

۴-مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن: این مقیاس توسط زاکرمن، آیزنک و آیزنک^۲ (۱۹۷۸) ساخته شده است. مقیاس مورد استفاده در این پژوهش مقیاس هیجان‌خواهی زاکرمن فرم کوتاه (۱۹۷۱) است و شامل ۱۴ سؤال ۲ گزینه‌ای صحیح و غلط می‌باشد. سؤالات این

1. NEO Personality Inventory-Short Form

2. Eysenck & Eysenck

مقیاس برای ارزیابی تمایل فرد به فعالیت‌های مخاطره‌آمیز به کار می‌رود. اعتبار این مقیاس توسط زاکرمن و آیزنک (۱۹۷۸) در حدود ۰/۸۵ تا ۰/۸۶ برآورد شده است. ریدی و راسل^۱ (۱۹۸۰) همسانی درونی خردۀ مقیاس‌های شکل پنجم را در دامنه ۰/۴۸ تا ۰/۶۹ گزارش کرده‌اند. در پژوهش حاضر، ضرایب اعتبار برای پرسشنامه هیجان‌خواهی با استفاده از روش آلفا ۰/۶۹ به دست آمد. همچنین در پژوهش حاضر روایی از طریق تحلیل عاملی تأییدی محاسبه شد. نتایج نشان داد که تمامی سوالات دارای بارهای قابل قبول بزرگتر از ۰/۳۰ بوده و روی عامل مربوط به خود بار مثبت و معنادار داشتند.

پرسشنامه کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی: این پرسشنامه دارای ۲۶ سوال است که کیفیت زندگی کلی و عمومی فرد را می‌سنجد و دارای چهار خردۀ مقیاس سلامت جسمی، سلامت روان، روابط اجتماعی، و سلامت محیط اطراف است. برای بررسی روایی و اعتبار این پرسشنامه پژوهشی بر روی ۱۱۶۷ نفر از مردم تهران انجام گرفت. شرکت کنندگان به دو گروه دارای بیماری مزمن و غیرمزمن تقسیم شدند. اعتبار بازآزمایی برای خردۀ مقیاس‌ها به این صورت به دست آمد: سلامت جسمی ۰/۷۷، سلامت روانی ۰/۷۷، روابط اجتماعی ۰/۷۵، سلامت محیط ۰/۸۴ (نجات و همکاران، ۱۳۸۴). در پژوهش حاضر، ضرایب اعتبار برای پرسشنامه کیفیت زندگی برای سلامت جسمی ۰/۶۸، سلامت روانی ۰/۷۳، روابط اجتماعی ۰/۸۲، و سلامت محیط ۰/۷۰ به دست آمد. همچنین در پژوهش حاضر روایی از طریق تحلیل عاملی تأییدی محاسبه شد. نتایج نشان داد که سوالات دارای بارهای قابل قبول بزرگتر از ۰/۳۰ بوده و روی عامل مربوط به خود بار مثبت و معناداری دارند.

۶-پرسشنامه بهزیستی روان‌شناختی^۲: ریف و کیز^۳ (۱۹۸۹) در دهه‌ی گذشته الگوی بهزیستی روان‌شناختی را پیشنهاد نمودند که به طور گسترده‌ای توسط پژوهش‌گران بررسی گردید. ریف (۱۹۸۹) برای اندازه‌گیری سازه پرسشنامه ۲۰ سوالی، ۱۴ سوالی، و ۳ سوالی را طراحی کرد. پس از بررسی‌های اولیه نسخه اصلی مقیاس‌های بهزیستی روان‌شناختی که

دارای ۸۴ عبارت بود، تهیه شده، سپس نسخه‌های ۵۶ عبارتی و فرم کوتاه ۱۸ عبارتی طراحی شد. در این پژوهش از نسخه کوتاه ۱۸ سوالی استفاده شده است. نحوه پاسخ‌گویی به سوالات بر اساس طیف لیکرت ۶ درجه‌ای (۱ کاملاً مخالفم تا ۶ کاملاً موافقم) می‌باشد. در ایران خانجانی و همکاران (۱۳۹۳) همسانی درونی با استفاده از آلفای کرونباخ برای مؤلفه‌های پذیرش خود، تسلط محیطی، رابطه مثبت با دیگران، داشتن هدف در زندگی، رشد شخصی و استقلال را به ترتیب ۰/۵۱، ۰/۷۵، ۰/۵۳، ۰/۷۳، ۰/۷۶ و ۰/۷۲ به دست آورده‌اند. همچنین این پژوهش گران آلفای کرونباخ کلی این مقیاس را ۰/۷۱ گزارش نمودند. در پژوهش حاضر، همسانی درونی برای کل پرسشنامه ۰/۷۸ به دست آمد. همچنین روایی از طریق تحلیل عاملی تأییدی محاسبه شد. نتایج نشان داد که سوالات دارای بارهای قابل قبول بزرگتر از ۰/۳۰ بوده و روی عامل مربوط به خود بار مثبت و معنادار دارند.

۷-پرسشنامه وضعیت و میزان تمایل به مصرف مواد: این پرسشنامه دارای ۱۸ سؤال است و هدف آن بررسی وضعیت و میزان تمایل به مصرف مواد از سه بعد اجتماعی، فردی، خانوادگی و محیطی در افراد معتاد می‌باشد. این پرسشنامه به صورت محقق ساخته و با استفاده از برخی منابع علمی از قبیل فرجاد و همکاران (۱۳۸۵) طراحی گردیده است. روش نمره‌گذاری با استفاده از طیف لیکرت است. در پژوهش محمدی، پورقاز و رقیب (۱۳۹۲) روایی محتوای آن با توجه به نظر اساتید روان‌شناسی و جامعه‌شناسی مورد تائید قرار گرفت. مقدار آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه ۰/۷۶ به دست آمد. در پژوهش حاضر روایی از طریق تحلیل عاملی تأییدی محاسبه شد. نتایج نشان داد که تمامی سوالات دارای بارهای قابل قبول بزرگتر از ۰/۳۰ بوده و روی عامل مربوط به خود بار مثبت و معنادار داشتند.

یافته‌ها

آماره‌های توصیفی متغیرهای مورد پژوهش در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱: آماره‌های توصیفی متغیرهای مورد پژوهش

متغیرها	میانگین	انحراف استاندارد	کم ترین نمره	بیشترین نمره
سبک مقدرانه	۲۷/۷۰	۴/۱۴	۱۵	۴۰
سبک مستبدانه	۲۸/۶۷	۳/۹۴	۱۷	۴۰
سبک سهل گیرانه	۲۴/۶۲	۳/۹۴	۱۴	۳۵
روان رنجورخویی	۳۱/۰۱	۸/۶۴	۱۳	۵۰
برون گرایی	۲۹/۵۸	۴/۰۱	۱۷	۴۲
توافق پذیری	۲۵/۵۴	۶/۶۷	۱۴	۳۷
هیجان خواهی	۲۱/۹۹	۴/۳۵	۹	۳۳
حمایت اجتماعی	۴۰/۵۸	۲/۹۷	۳۰	۵۰
کیفیت زندگی	۹۶/۵۸	۱۴/۸۱	۵۴	۱۲۴
بهزیستی روانی	۶۹/۵۸	۱۰/۱۵	۴۱	۹۸
وضعیت اعتیاد	۶۵/۴۱	۱۰/۶۸	۲۶	۸۳

برای بررسی نرمال بودن توزیع متغیرها از آزمون کولموگروف اس-میرنف تک گروهی استفاده شد که نتایج آن نشان داد سبک فرزندپروری مقدرانه ($Z=1/53$, $P>0/05$), سبک فرزندپروری مستبدانه ($Z=1/74$, $P>0/05$), سبک فرزندپروری سهل گیرانه ($Z=1/56$, $P>0/05$), روان رنجورخویی ($Z=1/71$, $P>0/05$), برون گرایی ($Z=1/24$, $P>0/05$), توافق گرایی ($Z=1/16$, $P>0/05$), هیجان خواهی ($Z=0/77$, $P>0/05$), حمایت اجتماعی ($Z=0/89$, $P>0/05$), کیفیت زندگی ($Z=1/32$, $P>0/05$), بهزیستی روانی ($Z=1/12$, $P>0/05$) و وضعیت اعتیاد ($Z=1/51$, $P>0/05$) همگی دارای توزیع نرمال می‌باشند. بنابراین شاخص‌های پراکنده‌گی مدل مفروض مورد بررسی قرار گرفت که نتایج آن در جدول ۲ ارائه شده است.

۱۳۸

138

سال ۱۳۹۶ شماره ۱۱
Vol. 11, No. 41, Spring 2017

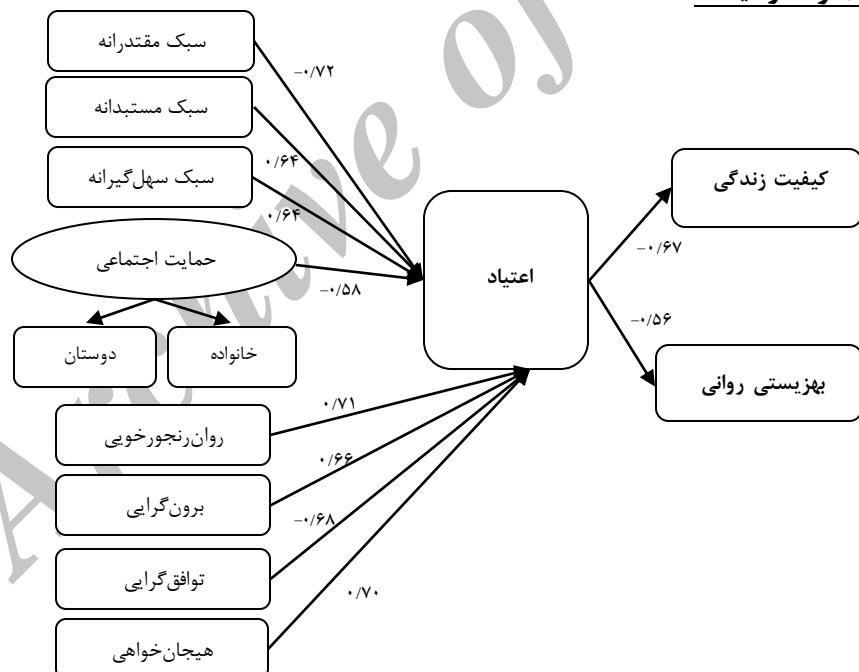
جدول ۳: شاخص‌های برازنده‌گی مدل فرضی پژوهش

آماره‌ها	χ^2	Df	χ^2	برگdf	GFI	AGFI	NFI	CFI	IFI	TLI	RMSEA
مقدار	۱۵	۱/۷۶	۰/۹۸	۰/۹۳	۰/۹۶	۰/۹۷	۰/۹۷	۰/۹۵	۰/۹۵	۰/۰۵	۰/۰۵

نتایج حاصل از برازنده‌گی مدل پیشنهادی نشان داد مقدار شاخص نیکوبی برازش مجدد کای برابر با ۲۶/۴۸، و درجه آزادی ۱۵ در سطح ۰/۰۰۱ معنادار است. با توجه به اینکه مجدد کای نسبت به افزایش حجم نمونه و همبستگی موجود بین متغیرها حساس است،

لذا در اکثر موارد این شاخص از لحاظ آماری معنادار است. از این رو برای آگاهی از برآش مدل از شاخص‌های دیگری استفاده گردید. بنابراین شاخص نسبت مجذور کای بر درجه‌ی آزادی محاسبه شد که برابر ۱/۷۶ به دست آمد. همچنین شاخص نیکویی برآش (GFI) برابر با ۰/۹۸، شاخص نیکویی برآش تعدیل یافته (AGFI) برابر ۰/۹۳، شاخص برآزندگی فراینده (IFI) برابر با ۰/۹۶، شاخص برآزندگی تطبیقی (CFI) برابر با ۰/۹۷، شاخص برآزندگی هنجار شده (NFI) برابر با ۰/۹۶، شاخص توکر-لویس (TLI) برابر با ۰/۹۵ و شاخص جذر میانگین مجذورات خطای تقریب (RMSEA) برابر با ۰/۰۵ به دست آمدند که حکایت از برآش مناسب الگو دارند. ضرایب استاندارد مدل پیشنهادی در شکل ۲ ارائه شده است.

آزمون فرضیه‌ها

شکل ۲: ضرایب استاندارد مدل پیشنهادی رابطهٔ پیشیندها و پسایندهای مهم اعتیاد در پژوهش حاضر

پارامترهای اندازه‌گیری روابط مستقیم در مدل پیشنهادی در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳: پارامترهای اندازه‌گیری روابط مستقیم در مدل پیشنهادی

معناداری	نسبت بحرانی	خطای استاندارد	نوع برآورد استاندارد (B)	غیراستاندارد (B)	پارامترها	مسیرها
۰/۰۰۰۵	-۱۷/۳۵۷	۰/۰۱۶	-۰/۷۲۵	-۰/۳۱۴	سبک مقتدرانه به اعتیاد	
۰/۰۰۰۵	۱۳/۷۶۰	۰/۰۳۰	۰/۶۵۰	۰/۳۶۸	سبک مستبدانه به اعتیاد	
۰/۰۰۰۵	۱۲/۶۸۱	۰/۰۴۳	۰/۶۲۷	۰/۳۲۳	سبک سهل گیرانه به اعتیاد	
۰/۰۰۰۵	۱۶/۷۸۳	۰/۰۲۸	۰/۷۱۳	۰/۴۱۵	روان‌رنجور خوبی به اعتیاد	
۰/۰۰۰۵	۱۲/۸۲۶	۰/۰۴۰	۰/۶۶۴	۰/۳۱۴	برون‌گرایی به اعتیاد	
۰/۰۰۰۵	-۱۰/۱۵۰	۰/۰۴۵	-۰/۶۸۴	-۰/۲۹۸	توافق گرایی به اعتیاد	
۰/۰۰۰۵	۱۲/۴۱۴	۰/۰۱۷	۰/۷۰۹	۰/۴۵۱	هیجان خواهی به اعتیاد	
۰/۰۰۰۵	-۸/۳۷۶	۰/۰۳۰	-۰/۵۸۱	-۰/۲۸۳	حمایت اجتماعی به اعتیاد	
۰/۰۰۰۵	-۱۱/۳۵۱	۰/۰۲۵	-۰/۶۷۲	-۰/۳۶۰	اعتباد به کیفیت زندگی	
۰/۰۰۰۵	-۶/۲۷۴	۰/۰۴۲	-۰/۵۶۷	-۰/۳۴۲	اعتباد به بهزیستی روانی	

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف رابطه‌علی بین پیشایندها (سبک‌های فرزندپروری، حمایت اجتماعی، ویژگی‌های شخصیتی) و پسایندهای مهم (کیفیت زندگی، بهزیستی روانی) اعتیاد در مراجعین به مراکز درمانی شهر زنجان صورت گرفت. همان‌طور که در نتیجه‌های آزمون فرضیه‌های پژوهش در بخش یافته‌ها مشاهده شد، تمامی فرضیه‌ها مورد تأیید قرار گرفتند. شیوه‌های فرزندپروری (مستبدانه، سهل گیرانه، مقتدرانه) بر اعتیاد اثر دارد. با توجه به نتایج پژوهش حاضر، شیوه‌های فرزندپروری بر اعتیاد اثر دارد. این یافته، با پژوهش‌های پیکو و بالاس^۱ (۲۰۱۲)، کالافات، گارسیا، جان، بنکونا و هرمیدا^۲ (۲۰۱۴)، هارتمن و همکاران^۳ (۲۰۱۵)، فیضی (۱۳۸۹) و حسینی دولت آبادی و همکاران (۱۳۹۲)، خانزاده و همکاران (۱۳۹۲)، واحدیان (۱۳۹۳) و یعقوبی و همکاران (۱۳۹۳) همخوان می‌باشد. به طور کلی، در تبیین یافته‌های فرضیه اول این گونه گفته می‌شود که سبک فرزندپروری مستبدانه با آن که ظاهرآ به نظر می‌رسد فرزندان این خانواده‌ها، به دلیل کنترل و محدودیت

۱۴۰

140

سال ۱۳۹۶ بهار
شماره ۱۱
Vol. 11, No. 41, Spring 2017

1. Piko & Balázs

3. Hartman

2. Calafat, García, Juan, Becona, & Hermida

شدیدی که والدین بر آنان اعمال می‌کنند کمتر در خطر مصرف مواد هستند، ولی چنین نیست. عوامل مهمی زمینه مصرف مواد در فرزندان این خانواده‌ها را مهیا می‌کنند (محمدخانی و نوری، ۱۳۹۱). الیور و پال^۱، (۱۹۹۵)، معتقدند که میزان ابتلاء به افسردگی فرزندان خانواده‌های مستبد بالاست. به عبارت دیگر، والدینی که در ارتباط با فرزندان شان روش کنترل بدون محبت استفاده می‌کنند عزت نفس و خودکارآمدی فرزندان خود را پایین آورده و زمینه بروز افسردگی را در آن‌ها فراهم می‌آورند. این در حالی است که افسردگی، خود یکی از عوامل خطر مصرف و وابستگی به مواد است (نقل از دانش و همکاران، ۱۳۸۶). ناقوانی در مقابله با افسردگی و گاهی خود درمانی افسردگی از دلایلی است که ممکن است فرزندان این خانواده‌ها به سوی مواد کشیده شوند. همچنین، از آن جایی که فرزندان خانواده‌های مستبد به شدت تحت کنترل و هدایت والدین خود هستند، مهارت‌های زندگی مستقلانه از جمله تصمیم‌گیری، برنامه‌ریزی، هدف‌گزینی، شناخت خود و مواردی از این قبیل، که پایه‌های پختگی فرد را تشکیل می‌دهند در آن‌ها شکل نمی‌گیرد. چنین وضعیتی، فرد را در شرایطی قرار می‌دهد که قادر به مقابله صحیح با استرس‌های زندگی نباشد. به ویژه در موقع جدایی از خانواده که مسلم است در چنین شرایطی، احتمال افسردگی و سایر اختلالات روانی افزایش می‌یابند و به صورت غیر مستقیم می‌تواند به مصرف مواد بینجامد (محمدخانی و نوری، ۱۳۹۱).

در رابطه با سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه، فرزندان این خانواده‌ها نیز به شدت در معرض خطر مصرف مواد هستند. عواملی نیز منجر به چنین آسیب‌پذیری در فرزندان این خانواده‌ها می‌شود، مثلاً توانایی‌های روانی اجتماعی فرزندان این خانواده‌ها به شدت ضعیف است و چنین شرایطی، از توان مقابله آنان با موقعیت‌های زندگی می‌کاهد. همچنین، ضعف مهارت‌های ارتباطی، ناپختگی‌های رفتارهای آنان، رفتارهای تکانشی و مواردی از این قبیل، هر یک به تنهایی نیز خطر مصرف مواد در این عده را افزایش می‌دهد. از آنجایی که والدین، مرتباً برای مشکلات فرزندان شان دیگران را محکوم و مقصر دانسته‌اند، این فرزندان در زمان مناسب، ناکامی‌های زندگی را تجربه نکرده‌اند و برای آن آماده

نمی باشند، لذا برای مقابله با شکست‌ها، محدودیت‌ها و ناکامی‌ها، از توانایی مناسب برخوردار نیستند و احتمال مصرف مواد به عنوان روشی برای تنظیم هیجانی افزایش می‌یابد. همچنین، نبود نظارت، محدودیت و ضعف والدین در هدایت فرزندان، احتمال انجام رفتارهای پر خطر را در آنان افزایش می‌دهد. علاوه بر این، ضعف والدین در اعمال انضباط پایدار، استوار و ثابت از قدرت آنان در هدایت فرزندان شان می‌کاهد. در چنین شرایطی، والدین ناتوان از اعمال قدرت و هدایت فرزندان خود به روش‌های سالم می‌باشند و به همین دلیل بر میزان خطر در اطراف این فرزندان افزوده می‌شود (محمدخانی و نوری، ۱۳۹۱). در نهایت سبک فرزندپروری قاطعانه به عنوان سالم‌ترین سبک فرزندپروری نشان می‌دهد که پیامدهای مثبت شناختی، اجتماعی، تحصیلی و سازگاری بهتر فقط در خانواده‌های قاطع وجود دارد. زیرا، چنین خانواده‌هایی به نیازهای فرزندان خود چه در زمینه هیجانی و ارتباطی و چه در زمینه نظارتی و هدایتی به درستی جواب می‌دهند. توجه والدین قاطع به استدلال و بیان کردن مطلق قواعد و قوانین برای فرزندان کمک می‌کند تا بتوانند پیامدهای رفتارهای خود را به درستی متوجه شوند و در نتیجه میزان بالایی از قضاوت‌های صحیح برخوردار شوند (محمدخانی و نوری، ۱۳۹۱).

حمایت اجتماعی (دوستان و خانواده) در اعتیاد اثر منفی دارد. نتایج این یافته با پژوهش‌های لین و همکاران (۲۰۱۱)، بساک و همکاران (۲۰۱۶)، روبرتز و همکاران (۲۰۱۶) و طبی و همکاران (۱۳۹۱) همخوان است. در تبیین این یافته می‌توان گفت خانواده می‌تواند آموزش رفتارهای سالم را پرورش دهد و منبع حمایت برای درمان افرادی با مشکلات سوء‌صرف الکل و مواد باشد. حمایت خانواده می‌تواند با ابراز وجود، حمایت، راحتی، محافظت، علاقه، عاطفه و همدلی بین اعضا ایجاد گردد. مصرف کنندگان و ابستگان شدید الکل و مواد اغلب اختلال‌های شدیدی را در محیط خانواده تجربه می‌کنند که با همراهی آن با اختلال‌های روانی وضعیت از این هم بدتر می‌شود (شهرابی و همکاران، ۱۳۸۷). افراد سوء‌صرف کننده مواد را بیشتر اطرافیان طرد می‌کنند و آن‌ها حمایت اندکی از خانواده خود دریافت می‌کنند و از کیفیت زندگی پایینی برخوردارند. در افراد معتاد با افزایش نیازها و کمبود آن‌ها در زندگی شخصی بسیاری دچار محرومیت

می شوند. از سوی دیگر نداشتن امنیت در حوزه‌های دیگر زندگی بر احساس محرومیت آن‌ها می‌افزاید و از آنجا که کسب پایگاه اجتماعی برای این افراد تقریباً غیرعملی است، واکنش این افراد به وضعیت اجتماعی احساس بی‌ارزشی است که با مصرف مواد مخدر و داروهای روان‌گردن به این وضعیت پاسخ فوری می‌دهند (الله‌بناء، ۱۳۸۹).

ویژگی‌های شخصیتی (روان‌نじورخویی، برون‌گرایی، توافق‌گرایی، هیجان‌خواهی) بر اعیاد اثر دارد. نتایج این یافته با پژوهش‌های کورنور و نورویک^۱ (۲۰۰۷)، دوبی و همکاران (۲۰۱۰)، سانجیا و همکاران (۲۰۱۷)، بنی‌سعید و همکاران (۲۰۱۵) باران اولادی و همکاران (۱۳۹۲)، واکیری و همکاران (۱۳۹۲) همخوان است. نتایج نشان داد که روان‌نじورخویی و برون‌گرایی با اعیاد رابطه مثبت دارد. در تبیین این یافته می‌توان گفت، روان‌نじورخویی یک صفت شخصیتی است که افراد واجد آن غالباً نگران، مضطرب و افسرده بوده و خلق آن‌ها در نوسان است. احتمالاً در خواب مشکل دارند و از اختلال‌های روان‌تنی بسیاری در رنج هستند. مطالعات نشان داده‌اند که افراد دارای روان‌نじورخویی بالا عقاید غیرمنطقی دارند و قادر به کنترل تکانش‌های خود نبوده و به جای استفاده از شیوه‌های حل مسئله برای کنار آمدن با استرس از شیوه‌های هیجانی و یا اجتنابی استفاده می‌کنند و اصولاً در مقابله با استرس‌ها ضعیف هستند و احتمال دارد یکی از راه‌های اجتناب از استرس برای این افراد پناه بردن به مواد مخدر برای فراموشی مشکلات باشد. برون‌گرایی نیز بیانگر وجود رویکردی پرانرژی به جهان مادی و اجتماعی در فرد می‌باشد که ویژگی‌ای چون مردم‌آمیزی، قاطعیت و جرات را شامل می‌شود. جعفری‌زاده (۱۳۸۴) در پژوهشی به نتایج مشابهی دست یافت. برون‌گرایان ساخت عصی غیرمحرك و بازدارنده دارند و طبعاً نیاز به تحریک در بیرون تعقیب می‌شود. به دلیل غلبه رویکرد لذت‌گرایانه محرك‌های پاداش‌بخش بیرونی دنبال می‌شوند و به دلیل ناتوانی در به تعویق انداختن تحریک‌پذیری‌های لذت‌بخش، محرك‌های تنبیه‌ی و بازدارنده یادگیری و درونی نمی‌شوند. به همین دلیل دشواری آشکاری در فراگیری و شرطی شدن و اجتماعی پذیری نشان داده و در موارد ترکیب با بی‌ثباتی هیجانی بیشتر احتمال دارد در گیر رفتارهای

پرخاشگرانه و بزهکارانه و انحراف اجتماعی شوند. همچنین میزان توافق پذیری پایین می باشد. افرادی که توافق پذیری بالاتری دارند، همدردی بیشتری دارند، مشتاق کمک به دیگران هستند و آرام بوده و دیگران را درنظر می گیرند. هر چه فرد کمتر خود شیفته باشد و توافق پذیری و سازگاری بیشتری نسبت به مسائل از خود نشان دهد و همچنین مسئولیت کارها و امور خود را چه مثبت و چه منفی به طور کامل پذیرفته و انکار نکند، کمتر به سمت مصرف مواد کشیده می شوند. افراد دارای خصیصه توافق به سمت جنبه های مثبت اجتماعی و سلامت بیشتر روانی سوق پیدا می کنند. همچنین توافق گرایی بر گرایش های بین فردی تأکید دارد. نمرات پایین در این بعد به هیجان خواهی تکانشی منجر شده و در نتیجه آسیب پذیری و آمادگی ویژه نسبت به رفتارهای پر خطر مانند مصرف مواد را افزایش می دهد (باران اولادی و همکاران، ۱۳۹۲).

در تبیین رابطه مثبت بین هیجان خواهی و اعتیاد این طور می توان گفت که هیجان خواهی با سطح منوآمین اکسیداز (MAO) رابطه منفی دارد. بدین معنی که سطوح منوآمین اکسیداز در افرادی که هیجان خواهی پایین دارند بالا و در افرادی که هیجان خواهی بالا دارند، پایین است. منوآمین اکسیداز آنزیمی است که در تنظیم انتقال دهنده های عصبی مانند نور اپی نفرین مهم است. سطح نور اپی نفرین با فعال بودن مراکز پاداش در مغز، رابطه دارد. چون از ویژگی های افراد هیجان خواه، سطوح پایین منوآمین اکسیداز در آن هاست، سطوح نور اپی نفرین آن ها تمایل به بالا بودن دارد، و مراکز پاداش مغز آن ها آمادگی فعالیت دارند. این بدین معنی است که افراد با هیجان خواهی بالا اگر مواد مخدری مانند کوکائین که مراکز پاداش مغز را تحريك می کند مورد استفاده قرار دهند، احتمالاً لذت بیشتری را تجربه می کنند یا پاداش بیشتری دریافت می کنند. در نتیجه، افراد با هیجان خواهی بالا مجدداً از مواد مخدر استفاده خواهند کرد. بر عکس، افراد با هیجان خواهی پایین به خاطر تفاوت در شیمی مغزشان، وقتی مواد مخدر مصرف می کنند، سطح یکسانی از پاداش را تجربه نمی کنند و لذا احتمال کمتری وجود دارد که آن را مجدداً مورد استفاده قرار دهند (هراتیان، ۱۳۹۲).

اعتیاد بر کیفیت زندگی معتادان اثر منفی دارد. این یافته با نتایج پژوهش‌های لین و دتالس^۱ (۲۰۱۱)، حسینی‌فر (۱۳۹۰)، عزیزی و همکاران (۱۳۹۴) و صادقی و همکاران (۱۳۹۴) همخوان است. برای تبیین این یافته باید گفت، کیفیت زندگی در افراد بیمار به حالتی از خوب بودن اطلاق می‌شود که منعکس کننده وضعیت جسمی، روانی و اجتماعی می‌باشد و اختلالات مزمن و طولانی مانند اعتیاد، به عنوان یک بحران در زندگی افراد به خصوص معتادین می‌تواند منجر به کاهش کیفیت زندگی در بعد روحی و جسمانی شود. لذا مبتلایان به اعتیاد نیازهای زیست‌شناختی، روان‌شناختی، اجتماعی و هیجانی دارند، که در مقایسه با افراد سالم متفاوت است. با وجود یک فرد معتاد در خانواده، زندگی همه اعضاء به نحوی صدمه می‌بینند. اعضای خانواده برای ادامه حیات مجبور می‌شوند که در زندگی خود تغییراتی بدeneند تا بتوانند با اثرات ویران گر اعتیاد کنار بیایند. به مرور زمان این روش باعث می‌شود تا خود آن‌ها نیز در زندگی خود با مشکلات فراوانی رو به رو شوند. از آنجایی که اعتیاد بر کیفیت زندگی افراد تأثیر منفی می‌گذارد بنابراین، کیفیت زندگی در خانواده‌های معتادان از ضعف‌های بسیاری برخوردار است و مشکلات اساسی خانواده را شدت می‌بخشد و علاوه بر اثرات مخرب بر زندگی فرد، اطرافیان و بستگان نیز تأثیر می‌گذارد. غالباً کمبود امکانات لازم برای ارضای نیازهای روانی و اجتماعی نوجوانان از قبیل کنجکاوی، تنوع‌طلبی، هیجان‌خواهی، ماجراجویی، مورد تأیید و پذیرش قرار گرفتن، و کسب موفقیت بین همسالان، موجب گرایش آنان به کسب لذت و تفتن از طریق مصرف مواد و عضویت در گروه‌های غیر سالم می‌شود. در این میان عوامل شغلی و نداشتن شغل دائم، بیشترین گرایش به اعتیاد را منجر می‌شود. زیرا کسی که خود را منشاء اثر نمی‌بیند، کسی که خود را بصرف می‌بیند و نمی‌تواند از حقوق خود دفاع کند و خود را کوچک و جامعه را دشمن فرضی می‌پنداشد، به دلیل پایین بودن عزت نفس و اعتماد به نفس به سمت مواد می‌رود، و این عوامل باعث می‌شود که کیفیت زندگی شخص معتاد پایین باشد (امامی‌پور، شمس اسفندآباد، صدرالسادات و نادری، ۲۰۰۹).

اعتیاد بر بهزیستی روانی معتادان اثر منفی دارد. این یافته با نتایج پژوهش‌های معلمی و همکاران (۱۳۸۹)، حسینی فر (۱۳۹۰) و خرمی و فرد مفیدی (۱۳۹۴) همخوان است. در تبیین این یافته می‌توان به این مسئله اشاره کرد که افرادی که از بهزیستی روانی پایین برخوردار هستند، در زندگی خود هدف مشخصی ندارند و معنای مهمی برای زندگی خود نیافته‌اند، با هر سختی و مشکلی از هم می‌پاشند، و انگیزه خود را از دست می‌دهند، نسبت به تغییرات زندگی منعطف نیستند و همواره در بیم و ترس باقی می‌مانند، و توانایی مواجه شدن با آن را ندارند در نتیجه در شرایط و موقعیت‌های تهدیدآمیز به مصرف مواد گرایش پیدا می‌کنند. این افراد در برابر مشکلات بسیار آسیب‌پذیر عمل می‌کنند و به سرعت در هم می‌شکنند و نمی‌توانند احساسات و هیجان‌های خود را کنترل و به شیوه سالم مدیریت کنند. در مواقع بحرانی دچار استرس می‌شوند و خود را فردی قربانی و ناتوان تصور می‌کنند و قادر نیستند با استفاده از فنون حل مسأله به راه حل‌های امن و مطمئن دست یابند (باقری یزدی، ۱۳۸۴).

این مطالعه نیز مانند سایر پژوهش‌ها، در مراحل انجام با برخی از محدودیت‌ها همراه بوده است. این پژوهش روی معتادان مرکز درمانی شهر زنجان انجام شده است. لذا تعمیم آن به افراد دیگر امکان‌پذیر نمی‌باشد. با توجه به نتایج این پژوهش در پایان پیشنهاد می‌شود برنامه آموزشی رفتارهای سالم در نگرش افراد نسبت به سوءصرف مواد در نظر گرفته شود چون این برنامه‌های آموزشی «ساخت رفتارهای سالم» موجب تقویت نگرش منفی نسبت به سوءصرف مواد می‌شود. تدوین برنامه‌های آموزشی-درمانی مناسب به منظور تغییر و اصلاح ویژگی‌های شخصیتی همچون آموزش شادکامی در زندگی می‌تواند گام موثری در پیشگیری و مهار اعتیاد باشد. پیشنهاد می‌شود برای والدین، کارگاه‌های آموزش مهارت‌های فرزندپروری گذاشته شود، و باورهای اشتباه آنان در زمینه پرورش فرزندان اصلاح شود. از آنجا که اعتیاد اثرات بازدارنده بر روی رشد و شکوفایی جامعه دارد و با توجه به اینکه گروه بزرگی از جمعیت کشور ما به طور مستقیم با اعتیاد درگیر هستند، از این رو شناخت گسترده جنبه‌های فردی و اجتماعی اعتیاد و

شناسایی میزان تأثیر آن‌ها در موقیت برنامه‌های پیشگیری از اعتیاد به عنوان یک مشکل بهداشتی و اجتماعی ضروری به نظر می‌رسد.

منابع

ابراهیمی قوام، صغیری (۱۳۷۰). بررسی اعتبار سه مفهوم منبع کنترل، عزت نفس و حمایت اجتماعی (پایان نامه کارشناسی ارشد روان شناسی تربیتی). دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران.

اکبری شایه، یحیی؛ وطن خواه، محمد؛ زرگر، یدالله؛ تیموری باخرزی، نسیم؛ احمدیان، علی (۱۳۹۲). رابطه ویژگی‌های شخصیتی (روان رنجوری، توافق) هیجان خواهی، ناگویی خلقی و سبک‌های مقابله ای با آمادگی به اعتیاد در دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد. *مجله مطالعات امنیت اجتماعی*، ۳۳(۱۷۹)، ۱۶۳.

آتش‌روز، بهرام (۱۳۸۶). پیش‌بینی پیشرفت تحصیلی از طریق دلستگی و صفات پنجگانه شخصیتی (پایان نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه شهید بهشتی، تهران.

اسفندیاری، غلام‌رضا (۱۳۷۴). بررسی و مقایسه شیوه‌های فرزند پروری مادران کودکان مبتلا به اختلالات رفتاری و مادران کودکان بهجت‌گار و تأثیر آموزش مادران بر اختلالات رفتاری فرزندان (پایان نامه کارشناسی ارشد). تهران.

۱۴۷

۱۴۷

الله‌پناه، شبیم (۱۳۸۹). زاویه جامعه شناسی اعتیاد به مواد مخدر. *ماهنامه اصلاح و تربیت*، ۹(۱۰۵)، ۱۷-۱۰. باران اولادی، صادق، نویدیان، علی و کاوه فارسانی، ذبیح‌الله (۱۳۹۲). بررسی اعتیاد پذیری با ویژگی‌های شخصیت، همنوایی و جنسیت دانش آموزان پیش دانشگاهی. *مجله دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد*، ۱۵(۲)، ۴۲-۳۳.

باقری یزدی، عباس (۱۳۸۴). راهنمای پیشگیری و درمان سوء مصرف مواد. تهران: انتشارات رشد.

حاجلو، نادر؛ جعفری، عیسی (۱۳۹۴). نقش استرس ادراک شده، هیجان خواهی و حمایت اجتماعی در گرایش به اعتیاد. *فصلنامه روانشناسی سلامت*، ۱۶(۱)، ۱۳-۱.

حاجعلی، سمية؛ بهودی، معصومه؛ دوگانه‌ای فرد، فریده (۱۳۹۳). بررسی رابطه ویژگی‌های شخصیتی با گرایش به اعتیاد در دانشجویان غیر معتاد و معتادان مراجعه کننده به مرکز ترک اعتیاد در سال ۹۲-۹۳.

فصلنامه علمی تخصصی دانش انتظامی بوشهر، ۱۲(۱۰)، ۱۲۷-۱۰۹.

حسینی دولت‌آبادی، فاطمه؛ سعادت، سجاد؛ قاسمی جوبنه، رضا (۱۳۹۲). رابطه بین سبک‌های فرزندپروری، خودکارآمدی و نگرش به بزرگواری در دانش آموزان دبیرستانی. *پژوهشنامه حقوق کیفری*، ۴(۲)، ۸۸-۶۷.

خانجانی، مهدی؛ شهیدی، شهریار؛ فتح آبادی، جلیل؛ مظاہری، محمدعلی؛ شکری، امید(۱۳۹۳). ساختار عاملی و ویژگیهای روانسنجی فرم کوتاه (۱۸ سؤالی) مقیاس بهزیستی روان شناختی ریف در دانشجویان دختر و پسر. *اندیشه و رفتار*، ۸(۳۲)، ۲۷-۹.

خانزاده، حسین؛ طاهر، محبوبه؛ سیدنوری، زهراء؛ یحیی زاده، آیدا؛ پور مهدی، عیسی (۱۳۹۲). رابطه شیوه تعامل والد-فرزند با میزان اعتیاد پذیری و گرایش به جنس مخالف در دانشجویان. *فصلنامه اعتیاد پژوهی*، ۷(۲۸)، ۷۴-۵۹.

خرمی، فوزیه؛ فربد مفیدی، حسن (۱۳۹۴). مقایسه سلامت روان و نیمرخ شخصیتی افراد وابسته به مواد مخدّر در حال درمان و افراد وابسته به مواد در حال مصرف: دومن کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم تربیتی سپک زندگی. *دانشگاه آزاد اسلامی واحد کیش*.

دانش، عصمت؛ تکریمی، زیبا؛ نفیسی، غلامرضا (۱۳۸۶). نقش شیوه های فرزندپروری در میزان افسردگی فرزندانشان. *فصلنامه روانشناسی کاربردی*، ۱(۲)، ۱۲-۱۹.

رضاعی، فرامرز؛ هادیان، مینا؛ دائمی، حمیدرضا؛ اصغرنژاد، علی اصغر (۱۳۸۷). اثربخشی برنامه آموزش رفتارهای سالم در نگرش دانشجویان نسبت به سوء مصرف مواد. *فصلنامه علوم رفتاری*، ۲(۳)، ۲۹-۲۰.

صادقی، نرگس؛ داوری، الهام؛ ضیایی راد، مرضیه؛ رحمانی، اعظم؛ قدوسی، آرش (۱۳۹۴). کیفیت زندگی و ارتباط آن با مشخصات زمینه و ارتباطات خانواده در نوجوانان و جوانان مراجعة به مرکز ترک اعتیاد. *فصلنامه رفاه اجتماعی*، ۱۵(۵۷)، ۷۲-۵۷.

سهرابی، فرامرز؛ هادیان، مینا؛ دائمی، حمیدرضا؛ اصغرنژاد، علی اصغر (۱۳۸۷). اثربخشی برنامه آموزش رفتارهای سالم در نگرش دانشجویان نسبت به سوء مصرف مواد. *فصلنامه علوم رفتاری*، ۲(۳)، ۲۹-۲۰.

صادقی، نرگس؛ داوری، الهام؛ ضیایی راد، مرضیه؛ رحمانی، اعظم؛ قدوسی، آرش (۱۳۹۴). کیفیت زندگی و ارتباط آن با مشخصات زمینه و ارتباطات خانواده در نوجوانان و جوانان مراجعة به مرکز ترک اعتیاد. *فصلنامه رفاه اجتماعی*، ۱۵(۵۷)، ۷۲-۵۷.

حجتی، حمید؛ آلوستانی، سودابه؛ آخوندزاده، گلبهار؛ حیدری، بهروز؛ شریف نیا، سید حمید (۱۳۸۹). بررسی بهداشت روانی و ارتباط آن با کیفیت زندگی در معتادین. *ماهنشانه علمی پژوهشی دانشگاه علوم پژوهشی شهید صدوقی بیزد*، ۱۸(۳)، ۲۱۴-۲۰۷.

طارمیان، فرهاد؛ جزایری، علیرضا؛ قاضی طباطبائی؛ سید محمد (۱۳۹۲). عوامل پیش بین روانی اجتماعی مصرف مواد مخدّر در نوجوانان (انطباق نظریه "گروه دوستان" مصرف مواد با نوجوانان ایرانی).

مجله علمی، پژوهشی دانشگاه علوم پژوهشی زنجان، ۲۱(۸۵)، ۱۲۰-۱۰۸.

عزیزی، سعد؛ جویباری، شهاب؛ جویباری، حشمت (۱۳۹۴). بررسی رابطه بین ویژگی‌های شخصیت با کیفیت زندگی و شادکامی معتقدین به مراکز ترک اعتیاد شهر ساری: اولین همایش علمی پژوهشی و آسیب‌شناسی جامعه. دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مازندران.

فرجاد، محمد حسین (۱۳۸۵). مشکلات و اختلالات رفتاری- روانی در خانواده. تهران : نشر بدر. فیضی، وحید (۱۳۸۹). بررسی رابطه شیوه‌های تربیتی والدین و نگرش به رفتارهای بزرگوارانه در بین نوجوانان ۱۵ تا ۱۸ سال شهر تهران. فصلنامه مطالعات پیشگیری از جرم، ۵(۱۴)، ۱۱۲-۷۹. کتبیانی، زیلا؛ حمیدی، هوشنگ؛ یاریان، سجاد؛ قبری، سعید؛ سیدموسوی، پریسا (۱۳۸۹). مقایسه کیفیت زندگی، تنبیه و سلامت روان در معتقدان و غیر معتقدان مبتلا به اچ آی وی و افراد سالم. مجله علوم رفتاری، ۴(۱۲)، ۱۴۰-۱۳۵.

کرمی، جهانگیر؛ باقری، اشکان؛ واثقی، فائزه (۱۳۹۵). رابطه استرس و حمایت اجتماعی با گرایش به اعتیاد: کنفرانس جهانی روانشناسی و علوم تربیتی حقوق و علوم اجتماعی در آغاز هزاره سوم. شیراز. کیامهر، جواد (۱۳۸۱). هنجاریابی فرم کوتاه پرسشنامه‌ی پنج عاملی FFI-NEO و بررسی ساختار عاملی آن در بین دانشجویان علوم انسانی دانشگاه‌های تهران (پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد). دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران.

گروسى فرشی، میرتقى (۱۳۸۰). رویکردی نوین در ارزیابی شخصیت (کاربرد تحلیل عاملی در مطالعات شخصیت). تبریز: نشر دانیال و جامعه پژوه. محمدخانی، شهرام؛ نوری، ربا (۱۳۹۱). پیشگیری اولیه از اعتیاد با تمرکز بر خانواده. ستاد مبارزه با مواد مخدر.

علمی، صدیقه؛ ربیبی، مهوش؛ سالاری درگی، زهره (۱۳۸۹). مقایسه هوش معنوی و سلامت روان در افراد معتقد و غیرمعتقد. مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد، ۱۸(۳)، ۹۴۹-۹۳۵.

مومنی، فرشته؛ مشتاق، نهاله؛ پوشیده‌زاده، عباس (۱۳۹۲). اثربخشی گروه درمانی با رویکرد شناختی رفتاری بر بیبود کیفیت زندگی معتقدان به مواد افیونی تحت درمان نگهدارنده با متادون. فصلنامه اعتیادپژوهی، ۲۷(۲)، ۹۲-۷۹.

محمدی، امین؛ پورقاز، عبدالوهاب؛ رقیب، مائد (۱۳۹۲). ساخت و اعتباریابی مقیاس علل گرایش به سوء مصرف مواد مخدر در جوانان. فصلنامه اعتیاد پژوهی، ۷(۲۶)، ۲۱-۱. نجات، سحرناز، منتظری، محمدکاظم، هلاکوبی، نایینی، کورش، مجذزاده، سیدرضا، نبوی، نازنین سادات، نجات و نبوی، سید مسعود (۱۳۸۴). کیفیت زندگی بیماران مبتلا به مولتیپل اسکلروزیس تهران در مقایسه با جمعیت سالم شهر تهران. اپامیولوژی ایران، ۱(۴)، ۲۴-۱۹.

واحدیان، مجتبی (۱۳۸۶). بررسی رابطه اعتیاد نوجوانان و جوانان با شیوه های فرزند پروری و ساختار خانواده. *مطالعات امنیت اجتماعی*, (۱۱ و ۱۲)، ۵۷-۷۰.

یعقوبی، حسن؛ عبدالی، رضا؛ کریمی، طاهره (۱۳۹۳). سبک های فرزند پروری و نقش آن در گرایش به اعتیاد: اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی. *مطالعات اجتماعی و فرهنگی*، تهران، موسسه آموزش عالی مهر ارondon، مرکز راهکارهای دستیابی به توسعه پایدار. هراتیان، سمانه (۱۳۹۲). رابطه طرحواره های ناسازگار و هیجان خواهی با گرایش به سوء مصرف مواد مخدر (پایان نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه رازی، کرمانشاه.

Alimoradi, L. (2011). The Comparing Activity Of Brain Behavioral Systems And Mental Health In Normal And Addicts Individuals. *Journal of Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 30,170-178.

Alexandre, B. & Laudet, D. (2015). The Case for Considering Quality of Life in Addiction Research and Clinical Practice. *Addiction Science & Clinical Practice*, 6(1), 44-55.

Astura, G.B. (2008). *Stress (new illness of civilization)* (P. Dadsetan, Trans.).Tehran: Roshd.

Atkinson, R., Hilgard, E. (2005). *Introduction to psychology* (6th ed.). Norton & Company Journal of Public Health, 3, 34-47.

Baumrind, D. (1973). *Parenting styles and adolescent development*. In J. Brooks-Gunn, R. M. Lerner, & A. C. Petersen (Eds.). *The encyclopedia on adolescence*. New York: Garland Publishin.

Baniassadi, T., Javanmard, Z., Zivari, M., Shokouhi-Moqhaddam, S., & Adhami, M. (2015). Investigating the Relationship between Personality Traits and Self-Control and Nicotine Dependence Symptoms in Male Prisoners in Kerman, Iran. *Addict Health*, 7(1-2), 82-86.

Bassuk, E. L., Hanson, J., Greene, R. N., Richard, M., Laudet, A. (2016). Peer-Delivered Recovery Support Services for Addictions in the United States: A Systematic Review. *Journal of Substance Abuse Treatment*, 63, 1-9.

Calafat, A., Garcia, F., Juan, M., Becona, E. & Hermida, J. R. (2014). Which parenting style is more protective against adolescent substance use? Evidence within the European context. *Drug and Alcohol Dependence*, 138(1), 185-192.

Cole, J., Logan, T.K., Walker, R. (2011). Social exclusion, Personal control, Self-regulation, and Stress among Substance Abuse Treatment Clients. *Journal of Drug and Alcohol Dependence*, 113, 13-20.

Cloninger, C.R. (2006). The science of well-being an integrated approach to mental health and its disorders. *Journal of World Psychiatry*, 5, 71-76.

Dubey, C., Arora, M., Gupta, S. & Kumar, B. (2010). Five factor correlates: A comparison of abusers and non-substance abusers. *Indian Journal of Applied Psychology*, 4, 17-25.

Eshrat, A., Rajabi, F., Delgoshad, A., Arjmandi Rad, Sh., & Akbari, S. (2014). The Possible Relationship between University Students' Personality Traits, Psychological Well-being and Addiction Potential. *International Journal of Social Science Studies*, 2, 2-18.

۱۵۰
150

۱۳۹۶ بهار ۱۱ شماره
Vol. 11, No. 41, Spring 2017

- EmamiPour, S., Shams Esfandabad, H., Sadrossadat, S., & Nejadnaderi, S. (2009). Comparison of Life Quality and Psychological Disorders in Drug-using, Drug usingHIV Infected, Non-drug using HIV Infected and a Reference Group of Healthy Men. *Journal of Substance Abuse Treatment*. 10(1), 69-77.
- Hartman, J. D., Patock-Peckham, J. A., Corbin, W. R., Gates, J., Leeman, R., Luk, J. W. & King, K. M. (2015). Direct and indirect links between parenting styles, self-concealment (secrets), impaired control over drinking and alcohol-related outcomes. *Addictive Behaviors*, 40, 102–108.
- Hoseinifar, Jafar., Zirak, S. R., Shaker, A., Meamar, E., Moharami, H., Siedkalan, M. M. (2011).Comparison Of Quality Of Life And Mental Health Of Addicts And Non-Addicts . *Journal of Procedia – Social and Behavioral Sciences*, 30, 1930-1934.
- Hummer, T. A., Kronenberger, W. G., Wang, Y., Dunn, D. W., Mosier, K. M., Kalnin, A. J. & Mathews, V. P. (2011). Executive Functioning Characteristics Associated with ADHD Comorbidity in Adolescents with Disruptive Behavior Disorders. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 39(1), 11-19.
- Huth-Bocks A.C. (2002). Personality, sensation seeking and risk-taking behavior in a collage population. *Journal of National Honor Psychology*, 15, 653-671.
- Kornor H. Nordvik, H. (2008). Five-factor model personality traits in opioid dependence. *International Journal of Social Science Studies*, 138, 21-44.
- Kazemipour, L. & Makvandi, B. (2017). The relationship between social support, attachment and personality characteristics and tendency to addiction. *Indian Journal of Fundamental and Applied Life Sciences*, 4(S3), 932-941.
- Lin, C., Wu, Z., Detels, R. (2011). Family Support, Quality Of Life and Concurrent Substance Use among Methadone Maintenance Therapy Clients in China. *Journal of public health*, 125, 269-274.
- Mobini, M., Mofidi Tehrani, F., & Bahredar, M. J. (2015). Comparison of mood and personality traits in two groups of patients with addiction and normal individuals. *Journal of Renewable Natural Resources Bhutan*, 14, 1608-4330.
- Morgan, T., Morgenstern J., Blanchard, K., labouvie, E., bux, D. (2003). Health related quality of life for adults participating in outpatient substance abuse treatment. *The American Journal on Addictions*. 12 (3), 198-210.
- Mommersteeg, P.M., Denollet, J., Spertus, J.A., & Pedersen, S.S. (2009). Health status as risk factor in cardiovascular disease: a systematic review of current evidence. *Addictive Behavior*, 157, 208-218.
- Piko, B., & Balázs, M. Á. (2012). Authoritative parenting style and adolescent smoking and drinking. *Addictive Behaviors*, 37(3), 353–356.
- Roberts, E. M., Bernstein, M. H., & Colby, S. M. (2016). The effects of eliciting implicit versus explicit social support among youths susceptible for late-onset smoking. *Addict Addictive Behaviors*, 62, 60-64.
- Rudolf, H., Watts, J. (2002). Quality of life in substance abuse and dependency. *International Review of Psychiatry*., 14(3), 190-197.
- Ryff, C. D., Singer, B. H., Dienberg Love, G. (2006). Positive health: Connecting well-being with biology. *Philosophical Transactions of the Royal Society of Landan*, *Addictive Behaviors*, 359(1449), 1383-1394.

- Sakir, O., Aydin, E., Remzi, O., Yasar, T., & Suleyman, G. (2005). Juvenile Delinquency in a Developing Country: A Province Example in Turkey. *International Journal of Law and Psychiatry*, 28, 430-441.
- Sanja, T. V. Elizabeta, D. H. & Klementina, R. (2016). The relationship between personality traits and anxiety/depression levels in different drug abusers' groups. *Annali dell'Istituto Superiore di Sanità*, 49(4), 365-369.
- Sanders, M. R., Markie-Dadds and, C., Turner, T. (2010) .Teoretical, scientific and ethical foundations of the Triple P-Positive Parenting Program: A population Approach to the promotion of parenting competence. *Parenting Research and practice Monograph*, (1), 1-25.
- Stevanovic, D., Atilola, O., Balhara, S., Avicenna, M., Kandemir, H., & Vostanis, P. (2015). The Relationships between Alcohol/Drug Use and Quality of Life among Adolescents: An International, Cross-Sectional Study. *Journal of Child & Adolescent Substance Abuse*, 24 (4), 12-24.
- Vaux, A., Phillips, J. Holley, L.Thompson, B. Williams, D. & Stewa, D. (1986). The Social Support Appraisals (SSA) scale: Studies of reliability and validity. *American Journal of Community Psychology*, 14(1), 195-219.
- Zargar Y. (2008). Construction of Iranian Addiction Potential Scale. *Proceedings of the 2nd congress on Iranian Psychology Association*, 3, 398-401.
- Zuckerman, M. (1979). *Sensation seeking: Beyond the optimal level of arousal*. Hillsdale, New Jersey: LEA.
- Zuckerman, M. (1994). Behavioral expressions and biosocial bases of Sensation seeking. Newyork: Cambridge university press.

۱۵۲
152

سال ۱۳۹۴، شماره ۵۱
پارههای بیان
Vol. 11, No. 41, Spring 2017